

Udenrigsministeriet

Den 30. april 2007

Spørgsmål fra Udenrigs-
udvalget til udviklingsmini-
steren af 11. april 2007.
URU alm. del - spørgsmål 35

Spørgsmål 35

Er det efter ministerens opfattelse korrekt, at IMF ikke mener, at det er fornuftigt at bruge bistand til at finansiere langsigtede udgiftsstigninger f.eks. til sundhedsvæsenet (jf. URU alm. del - bilag 147)? Er ministeren enig med IMF i denne linje, og hvilke konsekvenser mener ministeren, at Danmark og andre donorlande bør drage i den anledning, f.eks. i retning af at give sikkerhed for bistand i en længere årrække (såfremt visse basale krav er opfyldt)?

Svar

Udenrigsministeriet har indhentet følgende svar fra Finansministeriet:

”IMF bidrager i dag på flere fronter til lavindkomstlandenes fremskridt mod 2015-målene, herunder bl.a. ved politikrådgivning, teknisk assistance, finansiel støtte og gældslettelse. Med de seneste års øgede fokus på 2015-målene har IMF endvidere tilpasset sin indsats i forhold til Fondens rådgivning om de makroøkonomiske konsekvenser af nye udgiftskrævende politiktiltag og øget ekstern bistand.

IMF kan via sine programmer i udviklingslandene (de såkaldte PRGF-programmer¹) bidrage til at sikre, at nogle af de nødvendige betingelser (makroøkonomisk og finansiel stabilitet) for at kunne absorbere udenlandsk bistand er til stede. IMF kan ligeledes bidrage til det analytiske arbejde med henblik på at støtte landene i kapacitetsopbygning og tilvejebringelse af viden om politikalternativer. Det er imidlertid ikke IMF's opgave at mobilisere bistand og stille krav i relation til bistandsallokering.

De danske myndigheder er ikke bekendt med, at der skulle være eksempler på, at IMF-programmer har forhindret et land i at bruge ekstern bistand til at finansiere højere offentlige udgifter på f.eks. sundhedsområdet.

I de seneste år har IMF i sin politikrådgivning til lavindkomstlandene i stigende grad fremhævet nødvendigheden af et skift i sammensætningen af de offentlige udgifter til fordel for vækstfremmende initiativer inden for bl.a. sundheds- og uddannelsesområdet.² Den linie er vi

¹ "Poverty Reduction and Growth Facility".

² I et svar til ActionAid International og andre organisationer anfører IMF til synspunktet om, at der er behov for penge til de offentlige sundhedssystemer såvel som til kampen mod hiv/aids: "Again, we agree. Higher investment in human capital by low-income countries is critical for long-term economic development." (<http://www.imf.org/external/np/vc/2004/093004.htm>)

fra dansk side helt enige i. IMF baserer i høj grad sit arbejde inden for dette område på andre institutioners ekspertise og indgår bl.a. i et tæt samarbejde med Verdensbanken om designet af PRGF-programmerne. Formålet hermed er at sikre en sammenhængende og effektiv indsats og minimere negative effekter ved overlappende opgaver de internationale institutioner imellem.”